

flydelsesrige Kredse anses for at være rigtigt, vil fremme Reformen? Det forekommer mig dog saa klart, som nogen Ting kan være, at Følgen af en saadan Tilbagevisning vil være, at den Regjering, som har gjort Tilbudet og er bleven afvist, ikke gjentager sit Tilbud, og at senere Forsøg fra enkelte Medlemmer paa at bringe Sagen i Bevægelse ville blive mødte fra Regjeringens Side med det Svar: Vi have søgt at bringe Sagen til at gaa, vi have rakt Eder Haanden, men I have jo tilbagevist den. Og, mine Herrer, om der kommer en Styrelse, som paa dette Omraade vil være villigere til at føre Sagen videre, turde være et stort Spørgsmaal. I den Henseende skal jeg kun sige, at man veed, hvad man har, men tilvisse ikke, hvad man faar. — Endnu har jeg kun een Bemærkning at gjøre. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fandt, at den ærede Ordførers Bemærkninger angaaende Sammenligningen med Retsbetjentslønningssagen havde været saa overordenlig klare og rigtige. Det er mig egentlig uforstaaeligt, hvorledes det ærede Medlem, som dog ellers ikke mangler Klarhed og Skarpsindighed, og mindst i Forhold, der vedrøre finansielle Anliggender, har kunnet sige noget Saadant. Det maa aabenbart heru paa, at det ærede Medlem ikke med fuldstændig Notaglighed har fulgt, om ikke den ærede Ordførers Udtalelse, saa ialfald de Bemærkninger fra min Side, hvortil den ærede Ordførers Uttringer henholdt sig. Det har jo ikke været Meningen hverken fra den ærede Ministers- eller fra min Side at ville have, at der skulde drages Sammenligning mellem Retsbetjentenes Lønningsforhold og den Fremgangsmaade, der er brugt i den Henseende, og den Fremgangsmaade, der skulde bruges ved Ordningen af Præsternes Lønningsforhold. Man har kun henvist til Retsportlerne for at vise, at den Sætning, hvorpaa Udvalgets Flertal støtter sig, nemlig at alle Indtægter, der maa betragtes som Statsindtægter, bør opføres paa Finantsloven, for at man kan være i Overensstemmelse med Grundloven, er urigtig. For at vise dette har man henvist til, at Retsportler den Dag idag — der er altsaa ikke Tale om Reformen i 1861

—, forsaavidt de umiddelbart tilflyde de paa-gjældende Embedsmænd og altsaa ikke ifølge Loven af 1861 gaa ind i Statskassen, slet ikke opføres paa Finantsloven. Det er i den Henseende, at man har henvist til Forholdet med Retsportlerne; derfor rammes denne Henvielse ikke i fjerneste Maade af, hvad den ærede Ordfører bemærkede, og som Folge deraf var hans Udtalelse derom ikke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds bemærkede, klar.

S. C. D. Müller: Naaget det Svar, som den ærede Ordfører gav mig, maa antages at være alvorlig ment efter de Bemærkninger, der vare gaaede forud af Thingets Formand — jeg tror ikke, at den ærede Ordfører overfor Formandens bestemte Udtalelse selv vil gaa ind paa, saaledes som hans Uttringer ogsaa kunde opfattes —, vil jeg dog, da Menneffene ikke altid ere saa gode, som de burde være, og den ærede Ordførers Uttringer dog mulig kunde opfattes paa en anden Maade, end den ærede Formand vilde opfatte dem, dog gjøre det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds gjentagende opmærksom paa, at ogsaa det Punkt virkelig er rigtigt, at en Afløsning af Tienderne til 16 istedetfor 25 Gange Tiendernes Beløb vilde berøve den, som til den Tid tager Tienden, en Sum af 11 Millioner, idet den vilde berøve ham i aarlig Indtægt $\frac{1}{3}$ af den Gjennemsnitssum, som her er angiven, eller af 1,333,000 Rd.; $\frac{1}{3}$ af denne Sum er 440,000 Rd., og det ærede Medlem vil dog ikke benægte, at 40,000 Rd. er Renten i et Aar af 1 Million, altsaa at 440,000 Rd. bliver til Renten af 11 Millioner. En Sum af 440,000 Rd. om Aaret repræsenterer med andre Ord en Kapital af 11 Millioner. Det kan det ærede Medlem ikke blot ved Modsigelse komme fra.

Th. Nielsen: Det er ganske vist, at 4 Procent, naar Indtægten er 1,300,000 Rd., svarer til en Kapital af 32,500,000 Rd.; men naar Tiendeafløseren afløser med kongelige Obligationer, hvilket ikke er Andet end, hvad vi have vedtaget i andre Forhold,